

Sygn. akt: III U 1636/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2014r. w O.

sprawy z odwołania L. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

na skutek odwołania L. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 28.08.2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie

Sygn. akt III U 1636/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.08.2013r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. przyznał L. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na stałe.

Decyzję powyższą L. D. zaskarżył, wnosząc od niej odwołanie. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że nie zgadza się z powyższą decyzją, gdyż stan jego zdrowia uzasadnia przyznanie mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że Komisja Lekarska ZUS ustaliła orzeczeniem z dnia 18.07.2013r., że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z 29.04.2010r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w O. stwierdził u L. D. chorobę zawodową – obustronny trwały odbiorczy ubytek słuchu typu ślimakowego lub czuciowo – nerwowego spowodowany hałasem, wyrażony podwyższeniem progu słuchu o wielkości co najmniej 45dB w uchu lepiej słyszącym, obliczonym jako średnia arytmetyczna dla częstotliwości audiometrycznych.

Decyzją z dnia 30.06.2010r. ZUS przyznał L. D. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na okres od 01.05.2010r. do 30.06.2013r. W dniu 28.05.2013r. L. D. złożył w Oddziale ZUS wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na dalszy okres. W związku powyższym został skierowany na badanie lekarskie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z dnia 18.06.2013r. ustalił, że odwołujący jest całkowicie trwale niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową. Zastępca Głównego Lekarza Orzecznika ZUS zgłosił zarzut wadliowości w/w orzeczenia, wobec powyższego ubezpieczony został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS w W., która orzeczeniem z dnia 18.07.2013r. ustaliła, że L. D. jest trwale częściowo niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową. Wobec powyższego w dniu 28.08.2013r. organ rentowy wydał decyzję przyznającą L. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na stałe.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce zważył, co następuje:

Odwołanie L. D. jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t. j. z 2009r. Dz. U. nr 167, poz. 1322 ze zm.) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.), który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Stosownie do treści art. 17 ust. 4 cyt. wyżej ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, przywraca się w razie ponownego powstania tej niezdolności bez względu na okres, jak upłynął od ustania prawa do renty. Przez ustąpienie niezdolności do pracy rozumie się również upływ okresu na który świadczenie przyznano.

W przedmiotowej sprawie jedyną okolicznością sporną było określenie stopnia niezdolności do pracy L. D.. Poza sporem pozostawało bowiem, że odwołujący jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową na stałe.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu laryngologii T. S., który po przeprowadzeniu wywiadu z odwołującym, jego zbadaniu oraz po analizie dokumentacji medycznej rozpoznał u odwołującego: obustronny głęboki niedosłuch zmysłowo – nerwowy graniczący z głuchotą oraz zawroty głowy. W konkluzji biegły uznał wnioskodawcę za częściowo niezdolnego do pracy w związku z chorobą zawodową na trwale, podnosząc w uzasadnieniu, że zgadza się z opinią Komisji Lekarskiej ZUS, że badany jest trwale, częściowo niezdolny do pracy. Nie może pracować w wykonywanym dotychczas zawodzie, utracił z znacznym stopniem zdolność do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Niezdolność pozostaje w związku z chorobą zawodową (opinia, k 14-15 a. s.)

Zastrzeżenia do powyższej opinii złożył odwołujący podnosząc, że oprócz głuchoty towarzyszy mu nadciśnienie tętnicze, cukrzyca, torbielowatość nerek, dna moczanowa oraz POChP. Podtrzymując zastrzeżenia do opinii, pełnomocnik odwołującego na rozprawie wniosła o powołanie innego biegłego z zakresu laryngologii.

Sąd powyższy wniosek uwzględnił i dopuścił dowodów z opinii kolejnego biegłego z zakresu laryngologii A. S., która w wydanej opinii rozpoznała u odwołującego obustronny trwały odbiorczy ubytek słuchu czuciowo – nerwowy spowodowany hałasem oraz zawroty głowy. Wskazała, że z innych schorzeń odwołujący zgłasza zawroty głowy, zaburzenia równowagi, chorobę obturacyjną płuc, nadciśnienie tętnicze, cukrzycę, ataksję mózdkową, dnę moczanową i torbielowatość nerek. Biegła wskazała, że w badaniu laryngologicznym z odchyleniem od stanu prawidłowego, stwierdziła zaczerwienioną błonę śluzową gardła, w uszach błony bębenkowe matowe, bez refleksu. Słuch badany akumetrycznie: szept – obustronnie - o, mowa potoczna - o. Audiogram z dnia 12.06.2013r. – resztki słuchu poniżej 80db. W ocenie biegłej odwołujący z powodu obustronnego ubytku słuchu jest trwale, częściowo niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową od lipca 2013r. Biegła podkreśliła, że schorzenia innych narządów nie mają związku przyczynowego z chorobą zawodową.

W zakreślonym przez Sąd terminie żadna ze stron nie wniosła do wskazanej wyżej opinii zastrzeżeń. Pełnomocnik odwołującego – reprezentująca go żona B. D., dopiero na rozprawie wyznaczonej na dzień 27.06.2014r. podniosła, że nie zgadza się z opinią biegłej. Wskazała, że opinia zawiera nieprawdziwe stwierdzenia, gdyż jej mąż był uprawniony do renty z tytułu całkowitej, a nie częściowej niezdolności do pracy z chorobą zawodową.

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski opinii biegłych lekarzy sądowych powołanych do wydania opinii w przedmiotowej sprawie. Wnioski zostały przez biegłych sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującego i analizie dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych w związku z występującymi u niego schorzeniami pozostającymi w związku ze stwierdzoną chorobą zawodową – obustronnym trwałym odbiorczym ubytkiem słuchu typu ślimakowego lub czuciowo – nerwowego spowodowany hałasem. Wydane przez biegłych opinie poparte zostały logiczną, rzeczową i przekonującą argumentacją. Dwa niezależni biegli stwierdzili jednoznacznie, że występujące u ubezpieczonego schorzenia, ich aktualny stopień i nasilenie uzasadniają przyjęcie istnienia jedynie częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na stałe, a więc utraty w znacznym stopniu zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Podkreślić w tym miejscu należy, że w orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że niezdolność do pracy wskutek choroby zawodowej zachodzi wówczas, gdy choroba zawodowa jest istotną przyczyną częściowej lub całkowitej niezdolności do pracy, co oznacza, że bez wynikającego z niej uszczerbku na zdrowiu niezdolność do pracy nie wystąpiłaby (vide Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 09.12.2008r., I UK 147/08, OSNP 2010/11-12/145). Tymczasem, jak wynika z przeprowadzonego w przedmiotowej sprawie postępowania dowodowego, odwołujący jest jedynie częściowo niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową. Pozostałe liczne schorzenia, na które cierpi, nie mają natomiast związku przyczynowego z chorobą zawodową. Na marginesie wskazać też należy, że wiarygodności opinii biegłej A. S., nie podważa, wbrew twierdzeniom pełnomocnika odwołującego, pomyłka w opinii dotycząca stwierdzenia, że odwołujący był wcześniej częściowo, a nie całkowicie niezdolny do pracy. Istotą opinii biegłej była bowiem ocena aktualnego stopnia niezdolności do pracy odwołującego w związku z chorobą zawodową.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie L. D. od decyzji ZUS z dnia 28.08.2013r., gdyż jest ona zasadna i odpowiada prawu.